

Co znamenají všechny ty e-mailové zprávy?

Jim Buller – jabuller@juno.com

29. září 2008

Několik lidí mi napsalo a hovořilo se mnou v poslední době o otázkách a všech těch mailech, které kolují mezi lidmi (ohledně vážnosti doby a krize současného světa). I když tyto maily pochází z různých zdrojů, je vyzorováno, že jsou protkány „nití“, a většina informací, které obsahují jsou v souladu s proroctvími. Následující shrnutí byl v e-mailu, který jsem obdržel včera večer. Trošku jsem si to upravil.

- finanční kolaps USA předvídan od září dále
- USA tisknou 2 miliardy dolarů za den, aby platili za války a bezpečí a už déle se nepublikují M3 figures (žel nevím, co to je – pozn.překladaatele)
- mnohé banky krachují
- všechny peněžní vklady v bankách budou ztraceny
- vojenští vůdce již mají vydány své příkazy pro příští krize
- vojska jsou stahována z Iráku domů, aby byly potenciální možností pro zvládnutí davu a chaosu v Americe
- vojenské rodiny dostaly direktiva, aby měly stále připravené nabalené auto a mohly opustit města do dvou hodin, když dojde k vážné události – a odjely do hor
- vážná událost může zahrnovat finanční kolaps a/nebo teroristický útok
- když se tohle stane, budou města zapečetěna (uzavřena) a budou následovat strašné scény

Když si všimneme, jaké je roční období v roce, tak i toto vše potenciálně nese zvětšení významnosti celé situace. Zítra, 30. září, je Roš Hašana, Svátek Trumpet, začátek podzimních židovských slavností. I když nejsem nějak přesvědčen, že bychom měli zachovávat tyto svátky jako takové, vím, že mají svůj význam jako signální události i po ukřižování. Například: armády obklopile Jeruzalém (znamení pro křesťany, aby uprchli, (Lukáš 21,20-21) během slavnosti stánků v roce 66 našeho letopočtu, a Římané se vrátili zničit město v době Paschy (židovských Velikonočních svátku – netotožné s datem katolickým – pozn.překladaatele) na jaře roku 70 našeho letopočtu. (Přečti si Velký spor věků, anglická strana 30-31). 22. říjen 1844 byl také dnem Dne Smíření toho roku.

Strany 399-400 ve Velkém sporu také ukazují, že stejným způsobem, jako jsou jarní slavnosti spojeny s Kristovým prvním adventem, tak podzimní slavnosti jsou spojeny s Jeho Druhým příchodem. Tyto strany také obsahují citát: „Právě tak se musí splnit předobrazy, které naznačují druhý příchod, a to v době jež je naznačena v symbolické službě.“ (kurzíva přidána autorem této studie). Toto může být význačnější, než jsme si kdy předtím uvědomili. V Manuskriptech, ve 13. svazku, strana 394, je následující citát: „Nemáme čas ke ztracení. Před námi leží doba nesnází. Svět je rozdmýchán duchem války. Brzy se odehrají scény soužení, o kterých se hovořilo v proroctvích. Proroctví v 11. kapitole Daniele již skoro dosáhlo svého úplného vyplnění. Mnoho z historie, co se odehrálo v naplnění proroctví, bude zopakováno. Ve 30. verši je hovořeno o moci, která se bude zlobit proti smlouvě svaté. „Což učině, navrátí se a srozumění mítí bude s těmi, kteří opustili smlouvu svatou“. (Přečti si Daniel 11,31-36, jak je tam cituje Ellen White)

Zde Ellen White poukazuje na Dan 11,30-36 a ukazuje na budoucí naplnění v době konce. Bližší prozkoumávání těchto veršů nám ukazuje, že ve verši 31 „král severu“ ustavuje „Ohavnost zpuštění“. To by okamžitě nás mělo přivést k myšlence na Matouše 24,15-16, kde Ježíš hovoří: „když uvidíte ohavnost zpuštění, o které hovořil prorok Daniel ... utečte do hor.“

Téma „ohavnosti zpuštění“ je studií samo o sobě! (Kdybyste chtěli tuto studii, napište mi - v angličtině – na jabuller@juno.com). Pro tuto chvíli to pouze srovnáme s tímto veršem v Matouši 24, což je stejné v Lukáš 21,20-21, kde je praveno: „Když uvidíte Jeruzalém obklopen armádami ... utečte do hor.“ Signál k útěku pro křesťany v té době, kdy byl Jeruzalém obklopen armádami. Srovnajme to, co nám říká jak Matouš tak Lukáš, s tím, co je napsáno v 5. svazku Svědectví, strana 464-465: „Jako zajetí Jeruzaléma římskými vojsky bylo signálem pro útěk židovských křesťanů, tak

pro nás bude výstrahou, když si USA přisvojí moc zákonitě vynucovat svěcení „papežské soboty“. Pak bude čas, abychom opustili velká města a byli připraveni opustit také menší města, abychom v ústraní a odloučenosti hor hledali domov.“ *Naše* zaslíbené znamení je „dekret“ z našeho amerického národa „vynucující papežskou sobotu“ - nedělní zákon.

Jako poznámku pod čarou mi dovolu vydvihnout, že na základě slov čtvrtého přikázání – sobotního přikázání – máme sobotu světit tím, že jednoduše odpočíváme a nepracujeme. Takže tento „dekret vynucující papežskou sobotu“ by jednoduše byl jen zákon vynucující neděli jako národní den odpočinku. V zákoně nemusí být nic nezbytně spojeno s tím, že se musí chodit do kostela v neděli atd. Signální událostí pro nás bude jen **Národní zákon v USA** – vyžadující klid a ne práci v neděli.

Tento národní **Nedělní zákon** vyznačuje začátek Doby Soužení. (Přečti si Matouš 24,15-16 a ještě verš 21.)

Když se vrátíme zpět k podzimním svátkům a Danieli 11.kapitole, zvláštní sled událostí, jejichž výsledkem je „ohavnost zpuštění“ (nebo národní nedělní zákon) má počátek v Danieli 11,29. Tento verš začíná slovy: „V uloženém čase“ (v ustanoveném čase), což je překlad Hebrejského slova „moed“, které je stejné slovo, jež se používá k označení dat židovských slavností. Takže je zřejmé, že se něco stane v době jedné z těchto slavností, kdy započne sled událostí, které vyústí v národní Nedělní zákon. A jelikož podzimní svátky mají co dočinění s **Druhým příchodem**, je to jedna z podzimních slavností, ve které můžeme očekávat, že se toto stane.

To si zasluhuje ještě mnohem více studia, ale sled událostí, které začínají „uloženým časem“ a vyúsťují v „ohavnost zpuštění“, ukazují něco jako

1. Král severu napadne krále jihu
2. Odvrátí svůj útok díky „lodím Citejským“
3. Kvůli tomu, že musí odvrátit svůj útok, bude rozhněván a otočí se proti svaté smlouvě
4. A ustanoví Ohavnost Zpuštění

Prosím, povšimněte si, že i když „král severu“ je ten, kdo ustanoví „ohavnost zpuštění“ a i když 5. svazek Svědectví citoval výše, že USA je tím, kdo ustanoví Nedělní zákon jako varovnou událost; dovolu mi, abych mohl rychle naznačit, že nevěřím, že USA je „králem severu“.

Všechna Danielova proroctví následují stejný základní vzorec – tok supermocí skrze historii: Babylon, Medo-Persie, Řecko, Řím, rozdělený Řím, Papežství a konec s Ježíšovým Věčným královstvím. Vidění v Danielových kapitolách 10-12 následují stejný základní vzorec. Charakteristiky „krále severu“ v posledním vidění, jsou také v souladu s charakteristikami „malého rohu“ (další symbol papežství) v Danielových viděních. Proto věřím, že „král severu“ je papežství.

Vzpomeňte si také na Zjevení 13, kde nacházíme úzkou spolupráci v dobách konce mezi USA a papežstvím. Všimněte si také, že během doby temna, kdykoliv papežství chtělo udělat něco, co vyžadovalo vojenskou sílu, získalo jednoho ze svých politických spojenců, aby to vykonal. Proto v dobách konce můžeme očekávat ze strany „krále severu“ (papežství), aby jakákoliv vojenská aktivita vyšla opět z jeho nejhlavnějšího politického spojence v dobách konce – z USA.

I když nedělní zákon je vyžadován USA, uvědomte si, že papežská sobota je „znaméním šelmy“. Jelikož papežství je stále tím, co stojí za tím vším, stále se může říct, že papežství („král severu“) je tím, kdo ustanoví **Ohavnost zpuštění**.

První věta následující citace je hlavním důvodem, proč se s vámi o to sdílím. Ale ten zbytek pasuje až příliš přesně na to, co vidíme, že se ve světě dnes odehrává, takže jsem to zde také zahrnul.

Život na venkově strana 10:

„Dílo Božího lidu je připravit se na události budoucnosti, které brzy přijdou na ně s **oslepující silou**. Ve světě budou formovány gigantické monopoly. Lidé se budou spojovat do unií, které je zabalí do obalů nepřítele. Pár lidí se spojí, aby pochytili všechny prostředky, které mohou být získány v určitých obchodních liniích. Budou formovány obchodní unie a ti, kteří odmítnou se k těmto uniím přidat, budou označeni lidé.“ Letter 26, 1903

9.svazek svědectví pro církev na straně 11 také cituje, že „závěrečný pohyb událostí bude velmi rychlý.“ I když proces Nedělního zákona, aby se stal zákonem, by mohl vzít určitý čas, když je projednáván, může se to odehrát i velmi rychle. Tohle se pro nás stává ještě pochopitelnější, když si zvážíme následující citaci z 5. svazku svědectví strana 451:

„Opatřením, jež se přes urážku Božího zákona sjednává platnost papežskému nařízení, odvrátí se úplně americký národ od spravedlnosti. Když pak protestantismus napřáhne svou ruku přes rozsedlinu, aby uchopil ruku římské moci, když nad propastí obejmeme ruce spiritismu, když vlivem tohoto trojího spojení USA zavrhnou každou zásadu své ústavy (jakožto protestantská a republikánská vláda) a učiní opatření k hlásání papežských lží a bludů, tehdy můžeme vědět, že přišel čas pro neobyčejné satanovo působení a konec je blízko.“

Dejte si to dohromady s „výkonnými příkazy“ (exekutivní mocí), které jsou na místě od doby Nixonovy administrativy. Při národním ohrožení může prezident zkonfiskovat majetek, přemístit populaci a dát je do práce. Když se toto stane, američtí občané se stanou v podstatě otroky. Ústava a současný proces vytváření zákonů bude platný jen do doby národního ohrožení – a naneštěstí se toto dá zaranžovat!

Ale pamatujte, andělé stále drží čtyři větry, dokud Boží lid nebude zapečetěn. **Doufejme, že věci podrží ještě trochu déle**, když tak mnozí z Božího lidu nejsou jednoduše vůbec hotovi. Takže doufejme, že **toto se neodehraje tento rok!**

Ale pokud se to neodehraje, vrátíme se zpět ke svému byznysu jako obvykle? Do starých kolejí? Anebo použijeme ten extra daný čas na přípravu jak duchovní tak fyzickou? Neměli bychom se vrátet ke svému běžnému zaměstnání a byznysu jako obvykle!

Slova „ohavnosti, která působí zpuštění“ (jak je to přeloženo v některých verzích) doslova znamená, že věci jsou tak špatné, že musí být zpuštěny. Toto nám přináší na mysl potopu za doby Noeho a Sodomy a Gomoru. Tento výraz je jazykem ukončení doby tříbení! Což by nám také mělo připomenout podobenství o 10 pannách. I když „tříbení“ v tomto příběhu je „uzavřeno“, až jsou zavřeny dveře, ke konci příběhu to bylo právě **rozhodnutí dívek**, (které již udělaly dokonce před tím, než příběh začal), co rozhodlo, jestli byly venku nebo vevnitř za zavřenými dveřmi. **Postoje, které máme nyní, a rozhodnutí, která děláme nyní zapečetí náš osud – nyní!!!**

Moudré panny si zajistily, aby měly extra olej, což představuje touhu po extra množství Ducha svatého. Bláznivé si myslely, že mají dost. Kdyby nám Bůh dal více času, na co bychom tento čas použili? Odevzdali bychom sami sebe Jemu, abychom získali Boha v extra míře? Zbavili bychom se těch věcí, které Ho vytlačily z našich životů? Dostali bychom se k Němu extra blízko? Anebo bychom si řekli: „Fíha, to bylo blízko,“ a usadili bychom se zpět do svého byznysu jako obvykle, a dál bychom tak svým postojem dávali najevo, že si myslíme, že máme dostatek Boha ve svých životech? Použijme čas, ať ho máme jakékoliv množství, abychom dbali slov anděla, který řekl:

„Připravte se, připravte se, připravte se. Musíte zemřít světu mnohem větší smrtí, než jste kdy zemřeli.“ Rané spisy strana 64.

Mínulý rok jsem svým studentům četl knihu „Padne jich tisíc“ (A thousand Shall Fall – myslím, že to je kniha dostupná v adventní obchodní síti ABC – měli byste si ji přečíst). Je to příběh o německém adventním sborovém pracovníku, který byl sebrán do Hitlerovy armády v druhé světové válce. Tři hlavní věci, které jsem z toho pochopil:

1. Bůh se o nás může postarat, ať se děje cokoliv!
2. Lidé, kteří žili na venkově, na tom byli mnohem lépe než ti, kteří žili ve městech.
3. Fráze: „ve snaze zachránit svůj majetek ztratili své životy“.

Člověk, o kterém je tento příběh, byl v pokrokové jednotce inženýrů, kteří připravovali cestu pro hlavní armádu. Když postupovali přes Východní Evropu všiml si, že SS jsou asi den za nimi a že když SS přijdou do města, obklíčí židy a vyhladí je. A protože byl obvykle vždy tak jeden den

před jednotkami SS, začal varovat Židy, jak nejlépe mohl, aby zmizeli z města a schovali se. Někteří to tak udělali. Jiní „ve snaze zachránit svůj majetek ztratili své životy“.

To mne přivádí k dalšímu bodu. Když armády obklíčily Jeruzalém, Ježíšovi následovníci opustili město! Ať byli připraveni nebo ne. Ať měli „místo“, kam by šli, nebo ne. Prostě i tak odešli!!! Možná budeme muset udělat to samé.

E-maily, co dostávám, hovoří o zapečetování měst (uzavření k okolnímu světu) a já vím, že v mé oblasti mají plány, aby toto vykonali, již mnoho let. Zní to úplně stejně jako jsme mohli číst v Životě na venkově strana 11 (také 2SM 142). „Ale zanedlouho bude takový svár a zmatek ve městech, **že ti, kteří by si přáli město opustit, nebudou moci**. Musíme se připravovat na tyto události. Toto je světlo, které mi bylo dáno.“ (Ten důraz jsem si tam přidal)

I když máme místo na venkově, měli bychom mít evakuační plán. Měli bychom mít připraveno:

- osobní balíček se základními potřebami k přežití, který jen chytíme a odejdeme
- potraviny, nádobí a „kempovací potřeby“ atd, vše v krabici, jenom sebrat a jít.
- nějaký typ bydlení, kde se používá obyčejné dřevo z lesa na topení a vaření

Naplánujte si útekové cesty, obsahující různé objížd'ky a alternativní cesty, s krátkodobými či dlouhodobými zastávkami. Mějte připraven i „blízký plán“, kdybyste museli utéct pěšky.

„Pamatujte na Lotovu ženu.“ Lukáš 17,32. Také se musíme připravit duševně a emociálně, abychom byli schopni to vše nechat za námi – ať s námi naše rodina a přátelé půjdou nebo ne.

Uvědomte si také, že jsou dvě části Doby soužení. Národní Nedělní zákon vyznačuje počátek první části. Tříbení neskončí dřív, než bude konec první části. Druhá část doby soužení je po uzavření tříbení, když bude vylito sedm posledních ran. Během druhého období máme jít na „naprosto opuštěná a osamělá místa“. (Velký spor věků str. 626)

Takže během první části Doby soužení budeme stále muset být schopni konat „misijní dílo“. Nebudeme se jenom skrývat v kopcích a snažit se přežít. Toto musíme mít na paměti, když opouštíme města. Potřebujeme se také připravovat pro toto poslední velké evangelizační pověření. „V těchto posledních hodinách tříbení pro syny lidské, kdy osud každé duše bude již brzy navždy rozhodnut, očekává Pán nebes a země od své církve, aby se probrala k aktivitě tak, jak nikdy předtím.“ (Proroci a Králové str. 716)

Pravděpodobně budeme muset spoléhat na jiné evangelizační metody, než které jsme schopni používat v současné době. Už nebude mnoho „veřejného evangelizování“. Místo toho může být mnoho „Bohem vedených schůzek“. Modlete se k Bohu, aby vás vedl k těm, kteří chtějí, abyste se s nimi podělili. Učte se, jak to funguje již nyní. Bylo by také dobrým nápadem naučit se co můžeme, od těch, kteří pracovali v jiných zemích, kde bylo pronásledování.

V Bibli je mnoho příběhů, které následují vzorec: „1. zrození vize 2. smrt vize a 3. realizace vize.“ Příklad Mojžíše je klasickým příkladem tohoto vzorce. Bůh mu dal vizi vysvobození svého lidu z Egypta. Ale jeho snaha realizovat vizi, když používal své vlastní metody, vyústila ve smrt vize. Bůh ho musel poslat, aby pásl ovce 40 let, aby se odučil a znovu naučil mnoho věcí. Během té mrtvé fáze vize poskytoval mu Bůh podstatný trénink, aby, až se bude vize realizovat, jednal Božím způsobem. Zkušenost Jozefa, Davida a jiných charakterů Bible také ukazují stejný vzorec.

Mnozí z nás mají Bohem danou vizi odejít z měst a vejít na venkov. Z toho, co vidím a slyším, většina z nás je v té fázi „mrtvé vize“, jelikož nejsme schopni vidět, jak by bylo možné, abychom se mohli odstěhovat. Ale pamatujme, že během této fáze bychom neměli ztratit ze zřetele tuto vizi, ale měli bychom se zaměřit na spolupráci s tréninkem, který se nám Bůh snaží poskytnout. A to proto, až ta vize bude realizována, abychom jednali Jeho způsobem.

Nedávno jsem hovořil s některými přáteli a učinili jsme závěr: I když Bůh před námi možná ještě neotevřel cestu, abychom odešli z měst, stejně bychom měli „**jít vpřed**“ a konat „**vše, co je v naší moci konat**“. Přečtěte si Patriarchové a proroci strana 290. Praktický způsob, jak můžeme „jít

vpřed“ v tomto kontextu by bylo: uč se dovednosti, které jsou nezbytné pro život na venkově, sbírej semínka k sadbě, nástroje a jiné nezbytné a užitečné předměty, a začni zahradničit, ať to bude jakkoliv omezené – i kdyby to bylo jen pěstování rostlinek v květináčích doma (to můžeme dělat i v zimě).

Takto budeme připravenější, až budeme schopni se vystěhovat. A když nás Bůh dá dohromady s někým, kdo již má pozemek, budeme pro něho větší pomocí, jestliže si s sebou přineseme aspoň některé dovednosti.

Další myšlenka, jak se můžeme připravit pro realizaci této vize, mne napadla zrovna včera, když jsem hovořil s jedním adventním přítelem, když komentoval, jak lidé v jiných náboženských denominacích pracují spolu, pomáhají si a jak všeobecně táhnou za jeden provaz; a jak v kontrastu k tomu jsou **Adventisté každý většinou jen sám pro sebe**. Rád bych toto dal dohromady s kolekcí citátů, které mi poslal můj přítel před malou chvilí. Středem těchto citátů je fráze „semkněte se, semkněte se“. (kdybyste měli zase zájem o tuto kopii – v angličtině – napište mi e-mail). Níže je jen příklad (důrazy jsem si tam doplnil já):

Křesťanské vůdcovství strana 11:

„Láska vlastního já, hrdost a sebestačujícínost leží u základu největších zkoušek a nesouladů, které kdy existovaly v našem náboženském světě. Znovu a znovu mi anděl řekl: „Semkněte se, semkněte se, buďte jedné mysle, jednoho soudu.“ ***Kristus je vůdce a vy jste bratři; následujte Ho.*** Jděte ve světle, tak jak On je ve světle. Ti, kteří kráčí ve šlépějích Krista, nemají kráčet v temnosti, a zpětně ti, kteří se odtahují v neposvěcené nezávislosti, nemohou mít Boží přítomnost a požehnání ve své práci. ...“

2.svazek Vybraných poselství strana 374:

„Předpokládejme, že se denně snažíme mít svá srdce spojená v poutech křesťanské lásky. „Mám něco proti tobě, pravý Věrný Svědek, že jsi opustil tu první lásku (Zjevení 2,4). A praví: Pokud neučiníš pokání, přijdu k tobě rychle a pohnu tvým svícem ze svého místa“ (Zjevení 2,5) Proč? ***Protože v našem oddělení jeden od druhého se oddělujeme od Krista.*** Musíme se semknout dohromady. „Ach, kolikrát, když jsem cítila, že jsem v přítomnosti Boží a jeho svatých andělů, jsem slyšela andělův hlas, který pravil: Semkněte se, semkněte se, semkněte se. Nenechte satana, aby vrhl pekelný stín mezi bratry. Semkněte se; v jednotě je síla.“

Božím plánem pro jeho lid vždy bylo, aby pracovali společně. V celém Novém Zákonu předmět duchovních darů zobrazuje tělo pracující společně, kdy Kristus je Hlavou. Ale když různé části těla jdou všichni rozličnými směry, jak můžeme vůbec něčeho dosáhnout? Potřebujeme, abychom nechali Boha, aby nás vedl – společně.

Víme, že v době závěrečného útěku na opuštěná místa bude Boží lid po skupinách (přečti si Velký spor věků 626, maranatha 270, Rané spisy 282). Možná, abychom mohli udělat to, co potřebujeme udělat nyní, nás Bůh tlačí, abychom pracovali společně. Usadit se na venkovském pozemku je hodně práce a vezme to hodně času. Ale naše zřetel potřebuje být obrácena na to, abychom rozhlásili poslední poselství těm několika málo posledním lidem, kteří ho přijmou, nejen na naše vlastní přežití. Poté, co jsem o tom přemýšlel a studoval to mnoho let, jediný způsob, který vidím jako možný, je žít dobrovolný velmi jednoduchý životní styl, jako žil Ježíš kvůli dokončení své mise (přečti si Matouš 8,20), a pracovat společně jako skupina.

Ještě jiná věc, ve které potřebujeme trénink, je vyjádřena v citátu z Velkého sporu strana 621-623. „Čas soužení a úzkosti, který je před námi, bude vyžadovat víru, která dokáže snést námahu, odklady a hlad, bude vyžadovat víru, která neochabne ani v těžkých zkouškách.“ Vezme to čas a hlavně také zkušenosti, abychom si vytvořili takový druh víry! Věřím, že to, čím prochází tak mnoho z nás, nám Bůh dává jako zkušenosti, aby nás trénoval pro tento druh víry a abychom se naučili žít jeho zaslíbeními. (Přečti si Touha věků strana 121-122). Budeme to muset dělat více a více, čím více se přibližujeme konci, a čím dříve začneme, tím lépe.

Začátkem tohoto léta jsem četl o Eliáši v Prorocích a Králích. Na straně 133 jsem našel následující. Všimněte si poslední věty.

„V dlouhých letech sucha a hladu se Eliáš opravdově modlil, aby se srdce Izraelských odvrátila od modloslužebnictví k věrnosti Bohu. Když ruka Páně těžce doléhala na stíženou zemi, prorok trpělivě čekal. Viděl všude kolem sebe množství utrpení a bídu, rmoutil se proto a toužil, aby měl moc provést rychle nápravu. **Bůh však sám uskutečňoval svůj záměr a vše, co jeho služebník mohl činit, bylo modlit se ve víře, a čekat, až nastane doba pro rozhodný čin.**“

Mnozí z nás hluboce cítí urgentní potřebu vyjít z měst. Bůh nám řekl, abychom odešli, a my toužíme následovat jeho instrukce. Naše srdce jsou „zkřivena“ skutečností, že pořád trčíme ve městě, zvláště když vidíme, jak zkázy kolem nás narůstají.

Musíme věřit, „že Bůh sám vykonává svůj plán“ a když my „očekáváme dobu rozhodného činu“ pokračujeme v modlitbách víry a „jdeme vpřed ve všem, co je v naší moci udělat“.

I když cítíme urgentnost fyzické přípravy, duchovní příprava musí být naší prioritou. „Žijeme příliš blízko ukončení doby tříbení, abychom se spokojili jen s povrchní prací.“ (1. svazek Svědectví strana 307). Nyní je doba hluboce se spojit s Bohem. Přebývat v Ježíši. Dát sami sebe Jemu, aby nás naplnil Duchem svatým a Duchem nás vedl.

Myšlenky a postoje následující modlitby z Kristova podobenství na straně 159, je to, co udělalo z křesťanství fungující záležitost pro mne. Podílím se o ta slova s nadějí, že i pro vás to bude užitečné. „**Pane, vezmi si mé srdce; protože já ho nejsem schopný dát. Je to tvé vlastnictví. Udržuj ho v čistotě, protože já to nedokážu pro Tebe. Zachraň mne navzdory mému já, mému slabému nekřesťanskému já. Tvaruj mne, modeluj mne, pozdvihni mne do čisté a svaté atmosféry, kde bohatý zdroj tvé lásky může protékat skrze mou duši.**“

Všimněte si také následujících veršů, v nichž Bůh sám zaslibuje, že nás připraví na dobu konce a svůj Příchod. Když spolupracujeme s tím, co se snaží udělat v nás a skrze nás, pronese nás skrze tu dobu. A když se zamýšlím, co má vlastně cenu, přicházím k závěru, že vše je o důvěře Bohu a naprostém odevzdání se Mu na každou chvíli.

Filipenským 1,6

„Jist jsa tím, že ten, kterýž začal v vás dílo dobré, dokoná až do dne Ježíše Krista.“

1. Tesalonicenským 5,23-24

„On pak Bůh pokoje posvětiť vás ve všem, a celý váš duch i duše i tělo bez úhony ku příští Pána našeho Jezukrista zachováno budiž. Věrnýť jest ten, jenž povolal vás, kterýž také i učiní to.“

Juda 24

„Tomu pak, kterýž mocen jest zachovati vás bez úrazu a postaviti před obličejem slávy své bez úhony s veselím.“

Život na venkově, strana 24 (také 2SM 360)

„Bůh pomůže svému lidu, aby našel takové domovy mimo měst.“

5. svazek Svědectví, strana 45

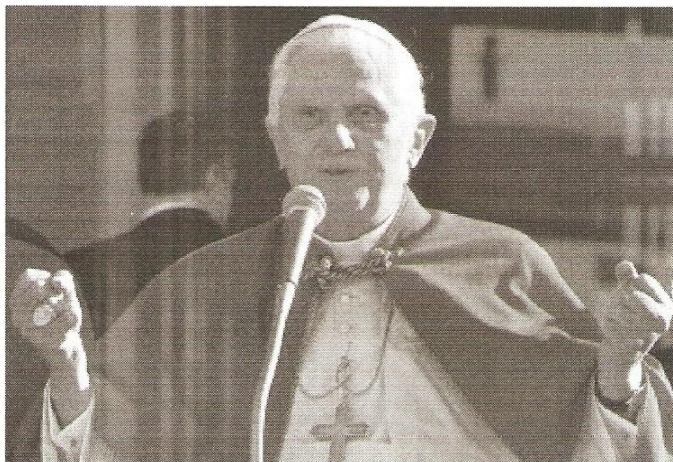
„Bůh bude zadržovat síly temnoty, dokud nebude dáno varování světu a všichni ti, kteří ho budou dbát, nebudou připraveni na konflikt.“

Život na venkově, strana 6 (také 2SM 354)

„Ti, kteří poslechnou toto varování, najdou úkryt.“

EU musí dodržovat neděli, říká katolická církev

18. listopad 2008, z theTrumpet.com

Papež Benedikt XVI se přimlouvá za obnovu svěcení neděle v Evropě.

(Alberto Pizzoli/AFP/Getty Images)

Katolická církev chce, aby dodržování neděle bylo zaneseno do legislativy EU. V Evropském parlamentu probíhá debata o změnách Direktivy o pracovní době. Vatikán chce, aby v tomto zákoně byla klauzule, která by přinutila každého občana v Evropské unii, aby v neděli odpočíval.

Ohavně socialistická část legislativy, Direktiva o pracovní době, v současnosti činí, až na pár výjimek, pro pracující v EU nelegálním, aby pracovali více než 48 hodin týdně. Pracující ve Spojeném království mají v současnosti možnost rozhodnout se k neúčasti na těchto opatřeních.

Návrh zákona se reviduje. Během druhého čtení, v říjnu, sedm členů Evropského parlamentu předložilo pozměňovací návrh, který uvádí, že minimální doba odpočinku „by měla v zásadě zahrnovat neděli“. Komise biskupských konferencí Evropského společenství se sídlem v Bruselu (comece) souhlasí a přitom doporučuje, že Direktiva by měla uvádět, že „minimální týdenní odpočinek musí zahrnovat neděli.“

Pozměňovací návrh uváděl, že „pravděpodobnost nemocnosti v podnicích, které vyžadují, aby zaměstnanci pracovali v neděli je vyšší než v podnicích, které nevyžadují, aby zaměstnanci pracovali v neděli. Zdraví zaměstnanců závisí, kromě jiných faktorů, na možnosti skloubit pracovní a rodinný život, vybudovat a udržovat společenské vazby a uspokojovat své duchovní potřeby. Neděle, jako tradiční den odpočinku v týdnu, přispívá k dosažení těchto cílů více než jakýkoliv jiný den týdne.“